

Recensie: U2 in Brussel***

Koning Boudewijnstadion Brussel
dinsdag 1 augustus 2017

foto © Live Nation Belgium

Recensie:

Als U2 in Brussel live alvast iets bewees dan was het wel dat het enkele mythes ontcrachtte.

Mythe 1: Coldplay en U2 touren nooit in hetzelfde jaar. Fout, want Coldplay stond eerder deze zomer weliswaar 2 keer in een uitverkocht Koning Boudewijnstadion.Â

Mythe 2: U2 brengt altijd een vernieuwende show op technisch vlak en staat garant voor de ultieme live ervaring. Dat kan je bezwaarlijk stellen over The Joshua Tree-tour die naar U2-normen eerder bescheiden is. De band treedt op een breed ondiep podium op met achter hen een breed ledscherm waar de beroemde boom opstaat van de albumcover die dertig is. Het kleurgebruik is opvallend. Lichtgoud, zilvergrijs, zwart en wit kleurt het ledscherm en het podium. Of dat een liefdesverklaring is aan uw favoriete concertsite concertnews.be is niet duidelijk. Dit medium gebruikt immers al enkele jaren dat kleurenpalet.

De catwalk en het B-podium vormen het spiegelbeeld van de Joshua tree op het grote ledscherm. De catwalk is de boomstam, het B-podium de kruin van de boom. Het scherm is golvend in het midden, wat niet optimaal is voor al wie niet iet of wat centraal zit. Twee kraancamera's waren er opgesteld in Brussel, een aan het B-podium en een in de frontstage van het hoofdpodium.

Nog iets dat qua publiekscomfort absoluut beter kon, waren de toiletten. Als je meer dan 100 euro betaalt voor een ticketje in het Koning Boudewijnstadion verwacht je minstens deftig sanitair en geen chemische toiletten. Heel wat bezoekers â€“ niet zelden vrouwen â€“ trokken dan ook grote ogen toen ze het stadion betraden.

Mythe 3: een concert waar een integraal album gespeeld wordt, is een goed idee. Fout, want de creatie van een album vergt een andere spanningsboog en aanpak dan een optreden dat veel meer afwisseling vraagt. Net daar ontbrak het halfweg het concert aan. Het optreden kende dan ook het verloop van een Gauss-curve in de vorm van een U met in het midden een dip van jewelste. Het publiek reageerde zoals verwacht een heel stuk minder, ging naar het toilet of een pint halen tussen het achtste en zestiende nummer op de setlist. Dat lag ook aan Bono en co die tijdens die minder bekende songs ('Bullet the Blue Sky', 'Running to Stand Still', 'Red Hill Mining Town', 'In God's Country', 'Trip Through Your Wires', 'One Tree Hill', 'Exit' en 'Mothers of the Disappeared' onvoldoende contact maakten met het publiek en wel erg ver weg leken.

Mythe 4: U2 doet alles live. De koperblazers (trompet, trombone, tuba) tijdens 'Red Hill Mining Town' kwamen uit een doosje. De muzikanten zagen we in de video. Maar vooral: de micro van Bono stond niet open wanneer ie een bindtekst startte bij 'Trip through your wires'. Bono leek zelf verrast en uit zijn reactie viel vooral op dat ie zich betrapte voelde. Dat zelfs Bono gebruik maakt van voice over hoeft niet te verrassen. De ondertussen 57-jarige frontman is live niet voldoende sterk, klinkt al snel schor (zoals onder andere in 'With or without you'), en bij de start van de show overstemmen zijn muzikanten hem gewoon. Met het ouder worden, gaat dat er alvast niet op verbeteren. Bono gaf na anderhalf uur optreden in Brussel een erg oude, afgeleefde indruk. De man leek er compleet door te zitten en leek zelfs van ver op Johnny Hallyday terwijl die zeventien jaar ouder is dan de frontman van de Ierse rockband...

ZeecontainersDat het U2's laatste optreden was in de hoofdstad van Europa â€“ 'a

great idea' volgens Bono " van hun Europese tour, stak de band niet onder stoelen op banken. Links en rechts van het podium stonden telkens 5 opvallende rode zeecontainers van Hamburg Süd met open deuren. Terwijl Coldplay tijdens hun passage aan Brussel de lege tribune achter het podium nog met zwarte doeken bedekte, vond U2 dat kennelijk niet nodig. Dat bezorgt toeschouwers een wel erg vreemd totaalbeeld. Alles staat immers al klaar voor de load out en de shipping naar de States wat een zeer dubbel gevoel geeft. Alsof het de laatste nacht is van de Gentse Feesten en de kuisploeg al bij de start van die laatste nacht naast je staat... Waar blijft Songs of Experience? Zowel U2 als Coldplay kan je overigens bezwaarlijk vernieuwers noemen. Beide bands hebben hun formule gevonden en hebben die met de jaren verfijnd. Al is die Joshua Tree-tour toch een verrassing. Na the Innocence and Experience Tour zou een mens verwachten dat de band het tweede luik uit het project al lang zou uitgebracht hebben. Dat is tot op heden niet gebeurd. Of daar de tegenvallende verkoop van de Songs of Innocence-plaat mee te maken heeft die ondertussen bijna 3 jaar oud is, laten we in het midden. Op dat vlak heeft U2 alvast iets gemeen met Coldplay: beide bands lijken op artistiek vlak wat op de dool.

RechtenKiest Coldplay resoluut om alle showtrucs uit de kast te halen (confetti, CO2-jets, vlammen, ballonnen, vuurwerk enz.) dan houdt U2 het opvallend sober. In Brussel beperkte Bono zich gelukkig ook in het aantal preken dat ie afstak. En als ie dat deed, zat dat vooral in de toegiften. Miss Sarajevo staat in het teken van Syrië met de foto van een Syrisch meisje dat afgedrukt werd op een spandoek en zo via de tifo over de handen van het publiek op de tribunes in het Boudewijnstadion gaat. 'Ultraviolet' wordt dan weer opgedragen aan vrouwen zoals Marie Curie, Anne Frank, Angela Merkel, Virginia Woolf, Patti Smith (die tijdens het optreden van U2 tegelijkertijd in het OLT optrad), Grace Jones, Christine Lagarde, Hillary Clinton, Pussy Riot, de Belgische Nafi Thiam, koningin Mathilde en vrouwenrechten.

HypocrietU2 en samen met hen heel wat Live Nation artiesten en bands plaatsen zich maar al te graag in het kamp van de Democraten en zetten zich duidelijk af tegenover Trump. Als er een kamp is waar zij echter eerder tot behoren, dan is het wel tot het steeds meer groeiende kamp der hypocrieten. Live Nation die heel wat optredens van artiesten en bands promoot, houdt er immers dezelfde technieken op na dan de bewoner van het Witte Huis als het om persrelaties gaat. Kritische journalisten worden geweigerd, op een zwarte lijst gezet, openlijk gestigmatiseerd als 'onbetrouwbaar', hun geloofwaardigheid wordt onderuit gehaald en de ganse sector wordt (al dan niet subtiel) gevraagd om hetzelfde te doen. Alleen bevriende journalisten en product placement journalisten komen er dus nog in. Live Nation gelijkstellen aan democratische waarden, aan de Democraten? Wij dachten het niet! Het is dan ook opvallend dat U2 voor allerlei rechten opkomt, maar voor vrije meningsuiting, persvrijheid, die dezer dagen stevig onder druk staat en nochtans de kern vormt van de democratie? How, dat lijkt een brug te ver.

Boom in BrusselDe Joshua Tree staat nochtans symbool voor overleven in moeilijke omstandigheden. Zoals HIV-patiënten wiens situatie fel verbeterd is na jarenlang medisch onderzoek. 'One' droeg de band dan ook aan hen op. In 'One tree hill' zagen we visuals van Native Americans (Indianen). Bij 'Beautiful day' kleurden de spots in die van de regenboog. Een verwijzing naar het holebivriendelijke visie van de band. Sommige nummers veranderen met de jaren niet van betekenis, wist Bono toen ie 'In God's country' aankondigde. De zanger nam de mondharmonica meerdere keren ter hand zoals tijdens 'Trip through your wires' bijvoorbeeld.

StadionsongsMeeklappen deed het publiek al van bij start van het overigens erg luide optreden dat op het B-podium startte en een spervuur aan hits was met 'Sunday Bloody Sunday' (als eerste ingezet op drums door Larry Mullen Jr., vervolgens aangevuld door The Edge op gitaar, Bono aan de zang en tenslotte

Adam Clayton op bas die als laatste het podium mocht betreden), 'New Year's Day' en 'Pride'. Een keer en vervolgens twee keer klapte het publiek mee tijdens 'Bullet the blue sky'. 5 Songs komen met stip het beste tot hun recht in een stadion omwille van de hoge 'oho'-meebrulfactor: 'Pride (in the name of love)', 'With or without you', 'Elevation', 'Vertigo' en afsluiter 'I will follow'. 'With or without you', 'Running to stand still' en 'One' voorzag het publiek van smartphonelichtjes. Dat het publiek veel zin in dit optreden had, was al duidelijk nog voor het concert moest starten. Toen zagen we enkele Mexican Waves door het stadion golven.

Conclusie: Hoewel Bono bij de start van het optreden een 'epic evening of rock 'n roll' beloofde werd het verre van een epische avond met U2 in Brussel. Herbronning is aangewezen.Â

< Nele Dullaers >

Lees ook onze eerder verschenen recensies:U2 Innocence + Experience Tour ***** in het Antwerps Sportpaleis op 13 oktober 2015U2 Innocence + Experience Tour ***** in het Antwerps Sportpaleis op 14 oktober 2015

De setlist:

The Whole of the Moon (The Waterboys, op tape)

Sunday Bloody Sunday

New Year's Day

Bad

Pride (In the Name of Love)

Where the Streets Have No Name

I Still Haven't Found What I'm Looking For

With or Without You

Bullet the Blue Sky

Running to Stand Still

Red Hill Mining Town

In God's Country

Trip Through Your Wires

One Tree Hill

Exit

Mothers of the Disappeared

Bis:

Miss Sarajevo

Beautiful Day

Elevation

Vertigo

Ultraviolet (Light My Way)

One

I Will Follow